

РЕШЕНИЕ

№ 6689

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 24.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7240** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.201,ал.1, т.1 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на В. Б. В. ОТ С.ВОЙНЯГОВЦИ СРЕЩУ Заповед рег.№ 1983к-1331/13.07.2023 година на ДИРКЕТОР ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ГР. С., с която е наложено дисциплинарно наказание „ Уволнение“ на В. Б. В. на длъжност–Младши експерт-Командир на екип в Сектор“ Пожарогасителна и спасителна дейност“ на Девета Районна служба “Пожарна безопасност и защита на населението“ при Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ и прекратил служебното му правоотношение считано от датата на връчване на заповедта.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че Заповедта е издадена при нарушение на закона и при съществено нарушение на административно- производствените правила и в нарушение на чл.210,ал.1 от ЗМВР, като няма ясно посочени фактически и правни основания за издаването и, и се твърди, че е извършил престъпление, което представлява дисциплинарно- нарушение, не е ясно как е уронен престижът на службата и с какви доказателства е установено, няма посочена конкретна връзка между твърдените деяния и норми от Етичния кодекс. Иска се отмяна на Заповедта и се претендират и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- В. Б. В. редовно и своевременно призован, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат Й., редовно

упълномощен, който заявява претенция за присъждане на разноски и на адвокатско възнаграждение. Съображения относно незаконосъобразността на Заповедта развива и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването- Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“- Комисар редовно и своевременно призован се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Оспорващият В. В. е назначен със Заповед № 1083к-773/25.05.2022 на Директор ГДПБЗН на младша изпълнителска длъжност- Командир на екип в Сектор „Пожарогасителна и спасителна дейност“ на Девета Района служба “Пожарна безопасност и защита на населението към Столична дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ със специфично наименование – младши експерт, а на дата 27.05.2022 година е встъпил в длъжност и на същата дата се е запознал срещу подпис с Длъжностната характеристика.

Със Заповед № 1983к-1792/09.11.2022 година Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“-гр. С. образувал дисциплинарно- производство срещу младши инспектор В. Б. В.- Командир на екип в сектор“ Пожарна безопасност и защита на населението“ към Столична дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“ при Главна Дирекция „ПБЗН“, определил за дисциплинарно разследващ орган, който да проведе дисциплинарното производство- Председател- И. А. Д.- НАЧАЛНИК ДЕВЕТА РАЙОННА СЛУЖБА“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ “ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ПРИ ГД“ ПБЗН“- МВР, и ЧЛЕНОВЕ- ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР Р. Т. НАЧАЛНИК СЕКТОР“ ПОЖАРОГАСИТЕЛНА И СПАСИТЕЛНА ДЕЙНОСТ“ В ДЕВЕТА РСПБЗН КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ПРИ ГД“ ПБЗН“- МВР, Х. Д. Ц. – НАЧАЛНИК СЕКТОР“ КООРДИНАЦИЯ НА ПОЖАРОГАСИТЕЛНАТА И СПАСИТЕЛНИТЕ ДЕЙНОСТИ“ В ОТДЕЛ“ ПОЖАРОГАСИТЕЛНА И СПАСИТЕЛНА ДЕЙНОСТ“ КЪМ СДПБЗН, Г. А. С. - СТАРШИ ЕКСПЕРТ В СЕКТОР “ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ И ПРАВНО ОБСЛУЖВАНЕ“ КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ “ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ПРИ ГД“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“-МВР, К. Х. К. ГЛАВЕН ЮРИСКОНСУЛТ В СЕКТОР “ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ И ПРАВНО ОБСЛУЖВАНЕ“ КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ПРИ ГД“ ПБЗН“,срок за приключване на дисциплинарното производство- 3 месеца от издаване на Заповедта дисциплинарно- разследващият орган да изготви Становище и да го докладва на дисциплинарно- наказващия орган.

Със Заповедта за образуване на дисциплинарно производство оспорващият е запознат лично срещу подпис на 18.11.2022 година в 9,00 часа и от подпомагащия го в защитата адвокат Й..

На 06.12.2022 година до оспорващия от страна на дисциплинарно- разследващия орган е отправена Покана за даване на писмени обяснения по конкретно поставени въпроси до оспорващия в срок до 15.12.2022 година -17,30 часа, като Поканата е

връчена лично срещу подпис на оспорващия на 07.12.2022 година в 16 часа, както и на подпомагащия го в защита адвокат Е. Й..

На 14.12.2022 година оспорващият депозирал своите писмени обяснения по въпросите, поставени му в Поканата за даване на писмени обяснения.

На 21.12.2022 година Дисциплинарно- разследващият орган поискал от Директор СДВР във връзка с образуваното дисциплинарно производство срещу оспорващия да бъде предоставена информация по какъв начин и от кого/ имена, телефонен номер е подаден сигнала на 21.10.2022 година, както и относими материали – заверени копия на докладни записки, сведения на служителите, отзовали се на инцидента на 21.10.2022 година , протоколи АУАН, НП и други , изготвени при установяване на случая.

На 23.01.2023 година до Д. е изпратено Писмо, в което е посочено, че на 21.10.2022 година е образувана преписка рег. № 226р-39158/22 по описа на 02 РУ при СДВР по повод на задържано лице в [населено място], [улица]- В. Б. В., като адресът е посетен от АП-460 при 02 РУ – СДВР и по случая е образувано Досъдебно производство № 573/2022 годи към СО- СГП и от извършената Справка в Дневник за получени и предадени сигнали и разпореждания в ОДЧ при 02 РУ- СДВР е установено, че сигналът е подаден на 21.10.2021 година в 18,04 часа от г-жа В. с посочен телефонен номер, а лицето е задържано със Заповед № 226зз-3010/22.10.2022 година и на 31.10.2022 година материалите по Преписка с рег. № 226р-39158/2022 година описа на 02 РУ при СДВР са изпратени на СО- СГП за присъединяване към ДП 573/2022 година.

На 15.01.2023 година Председател на Д. поискал от наблюдаващия прокурор по ДП № 573/2022 година да бъдат предоставени заверени копия от материалите по Досъдебно производство/ доказващи вината на оспорващия към евентуално престъпление или нарушение.

На 17.01.2023 година Наблюдаващ прокурор с Постановление от 17.01.2023 година разрешил да бъдат предоставени заверени преписи от всички материали по досъдебното производство №573/2022 година по описа на СО – СГП, пр. пр.№43798/2022 година на Д..

На 27.01.2023 година Председател на Д. депозирал до Дисциплинарно- наказващия орган Докладна записка относно необходимостта от удължаване срока по образуваното дисциплинарно производство срещу оспорващия и поискал удължаване на срока до 09.03.2023 година.

Със Заповед №1983К-230/03.02.2023 година Дисциплинарно- наказващият орган удължил срока на дисциплинарното производство до 09.03.2023 година .

Заповедта за удължаване срока на дисциплинарното производство е връчена на оспорващия на 09.02.2023 година и в присъствието на адвокат Й.- подпомагащ в защитата.

На 02.03.2023 година до Дисциплинарно- наказващия орган отново е депозирана Докладна записка от Председател на Д., с която е поискано да бъде удължен срокът на разследването по образуваното досъдебно производство считано до 09.05.2023 година.

Със Заповед № 1983к-435/07.03.2023 година Дисциплинарно- наказващият орган удължил срока на образуваното срещу оспорващия дисциплинарно производство до 09.05.2023 година.

Заповедта за удължаване на срока е връчена на оспорващия на дата 13.03.2023 година

и на подпомагачия го в защитата –адвокат Й..

На 22.03.2023 година е съставен Приемо- предавателен протокол, удостоверяващ, че следовател при в С. при СГП е предал на К. К.- член на Дисциплинарно-разследващия орган заверени копия на доказателства, приложени по Досъдебното производство- 7 на брой/ подробно описани в Протокола, приложен на лист 51 от делото/

На 28.03.2023 година е съставен Протокол от заседанието на Д., в който са отразени извършените от Д. действия, в това число разглеждането, обсъждането и приобщаването към воденото дисциплинарно производство, представените доказателства срещу оспорващия в досъдебното производство.

На 05.04.2023 година до ДНО е депозирана Докладна записка от Председател на Д., в която е посочена необходимостта от изменение на правното основание в Заповед № 1983н-1792/09.11.2022 година, с която е образувано дисциплинарно производство срещу оспорващия/ с подробно посочване в какво следва да се състои изменението/ .

Със Заповед № 1983к-682/10.04.2023 година ДНО изменил и допълнил Заповед № 1983н-1792/09.11.2022 година, с която за образуване на дисциплинарното производство по чл.207,ал.1,т.2 от ЗМВР срещу В. Б. В., като в обстоятелствената част на заповедта са изменени първоначалната квалификация на нарушението със следното съдържание- „, с действията си младши експерт В. В. е нарушил моралните норми за поведение, вменени на държавните служители в МВР, изразяващи се в неспазване на разпоредбите на т.15“ Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“, т.19“ Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“, т.21“ Държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото“, т.29“ Държавният служител независимо от заеманата длъжност се подчинява на забраната за носене и употреба на оръжие и боеприпаси след употреба на алкохол или други упойващи вещества и медикаменти“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, във връзка с чл.203,ал.1, т.13 от ЗМВР-“деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, като правна квалификация за налагане на дисциплинарно наказание и с поведението си младши експерт В. В. е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194,ал.2, т.4 от ЗМВР/ неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, за което на основание чл.203,ал.1,т.13 от ЗМВР“ деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата се предвижда дисциплинарно наказание „Уволнение“.

Със Заповедта за изменение на правното основание оспорващият е запознат срещу подпис на дата 19.04.2023 година в присъствието на подпомагачия го в защитата- адвокат Й..

На 18.04.2023 година е съставена Обобщена справка за извършена проверка по образуваното дисциплинарно производство по чл.205,ал.1, вр. с чл.207,ал.1,т.2 от ЗМВР срещу оспорващия, с която е предложено на дисциплинарно- наказващият орган да наложи дисциплинарно наказание „Уволнение“ на оспорващия В. В. .

На 18.04.2023 година е съставен Протокол от Д., в който е отразено, че са проведени два телефонни разговора както с оспорващия, така и с адвокат Й. да присъстват на 19.04.2023 година за връчване на Покана, Заповед от 10.04.2023 година и за запознаване с Обобщената справка и със всички събрани в хода на

дисциплинарното производство доказателства.

На 18.04.2024 година Д. изпратил Покана до оспорващия за запознаване с Обобщената справка и материалите по дисциплинарно производство и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения, като Поканата е връчена на оспорващия на дата 19.04.2023 година, като е посочено, че същият има адвокат, но не желае той да присъства

С Поканата е даден срок на оспорващия да депозира своите писмени възражения и допълнителни обяснения в срок от 24 часа от получаване на поканата.

На 19.04.2023 година оспорващият се е запознал с Обобщената справка, като е посочил, че има адвокат, но не желае същият да го подпомага.

На 20.04.2023 година до Началник- сектор КИАД, представител на Д. поискал да бъде предоставена Справка, от която да е видно дали оспорващият в интервала от време от 10,00 часа на 19.04.2023 година до 16,30 часа на 20.04.2023 година е депозирала писмени обяснения или възражения по повод дисциплинарната проверка.

От приложената на лист 107 от делото Справка е видно, че оспорващия в посочения в Справката интервал от време не е депозирала писмени обяснения или възражения по повод образуваната дисциплинарна проверка.

На 20.04.2023 година е съставен Протокол от Д., в който е констатирано недепозиране на писмени обяснения или възражения от страна на оспорващия по повод образуваното дисциплинарно производство.

На 25.04.2023 година Д. изготвил Становище до ДНО, с което предложил на оспорващия да се наложи дисциплинарно наказание „ Уволнение“ .

На 28.04.2023 година Д. изпратил материалите от дисциплинарната преписка на ДНО.

На 12.05.2023 година до ДНО е депозирана Докладна записка от Началник отдел „Човешки ресурси“, в която е обоснована необходимостта от събиране на допълнителни доказателства и да се разпорежи на Д. да събере посочените допълнителни доказателства и да се изготви нова Обобщена справка.

Със Заповед № 1983к-831/12.05.2023 година ДНО заповядал Д. да събере подробно посочените в Заповедта доказателства и да запознае оспорващия с настоящата заповед срещу подпис, както и да изготви нова Обобщена справка, да покани служителя да даде нови писмени обяснения или възражения, адресирани до ДНО и да изготви ново Становище съобразно с чл.53 от Инструкция № 8121з-877/06.047.2021 година, които да му се докладват заедно със събраните доказателства в 15 дневен срок от издаване на заповедта.

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 01.06.2023 година с отбелязване, че не желае да бъде подпомаган в защитата си от адвокат Й. и не желае да дава обяснения и възражения.

На 26.05.2023 година до ДНО е депозирана Докладна записка, с която е предложено ДНО да приеме, че Д. обосновано въз основа на всички доказателства, посочени в Обобщената справка и да се наложи дисциплинарно наказание на оспорващия „Уволнение“.

На 30.05.2023 година до ДНО е депозирана Докладна записка от Началник отдел“ Човешки ресурси“, с която е предложено да издаде нова Заповед, с която да се разпорежи на Д. да изпълни в 10 дневен срок разпореденото със Заповед от 12.05.2023 година.

Със Заповед № 1983к-952/30.05.2023 година, ДНО разпоредил Д. да изпълни разпореденото със Заповед №1983н-831/12.05.2023 година за събиране на посочените допълнителни доказателства по дисциплинарното производство, образувано със Заповед на Директор ГДПБЗН и срещу подпис да запознае младши експерт В. В. срещу подпис с настоящата Заповед и със Заповед от 12.05.2023 година и Д. да изготви нова Обобщена справка в 10 дневен срок от издаване на заповедта.

Оспорващият е запознат със Заповедта на дата 01.06.2023 година, като посочил, че не желае да бъде подпомаган в защитата си от адвокат Й. и не желае да дава допълнителни възражение и обяснения по случая.

На 06.06.2023 година / след събиране на разпоредените доказателства/ Д. изготвил Обобщена справка, с която отново предложил на оспорващия да бъде наложено дисциплинарно наказание „ Уволнение“.

На 05.06.2023 година до оспорващия Д. изпратил Покана за явяване и за запознаване с Обобщената справка, а за извършените действия по уведомяването е съставен Протокол.

На 06.06.2023 година до оспорващия е изпратена Покана за запознаване с Обобщената справка, като му е предоставена възможност да се запознае с нея и в срок от 24 часа да депозира своите писмени възражения и обяснения .

Поканата е връчена на оспорващия на 06.06.2023 година, същият се е запознал с Обобщената справка на 06.06.2023 година и посочил, че не желае да бъде подпомаган в защита си от адвокат Й..

На 07.06.2023 година оспорващият депозирал възражение срещу завършилото дисциплинарно производство и във връзка с предложението за налагане на дисциплинарно наказание „ Уволнение“, като посочил, че наказанието е наложено въз основа на недобронамерени свидетелски показания и същите са дадени от материално и морално заинтересовани от неговото злепоставяне лица.

На 07.06.2023 година Д. изготвил ДНО, с което отново посочил, че следва да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на оспорващия и да му бъде наложено дисциплинарно наказание“ Уволнение“.

Материалите от дисциплинарното производство са изпратени от Д. на ДНО на дата 09.06.2023 година.

НА 14.06.2023 година до ДНО е изготвено Становище от Началник отдел“ Човешки ресурси“, в което е изразено становище по дисциплинарното производство.

На 14.06.2023 година ДНО изпратил Покана до оспорващия за даване на писмени обяснения по повод извършеното от оспорващия дисциплинарно нарушение, подробно описани в Поканата и му е даден срок от 24 часа след получаване на поканата да депозира своите писмени обяснения или възражение по повод дисциплинарното нарушение.

Поканата е връчена на оспорващия на 19.06.2023 година .

На 12.07.2023 година до ДНО е изготвена Справка, от която се установява, че в периода от 19.06.2023 година до 20.06.2023 година – до 13,00 часа, както и към момента 16,30 часа на 12.07.2023 година от страна на оспорващия не са депозирани писмени обяснения и възражения.

На 13.07.2023 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед, с която наложил дисциплинарно наказание „ Уволнение“ на оспорващия В. и прекратил служебното му правоотношение.

Заповедта е връчена на оспорващия на дата 13.07.2023 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство

доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в срока по чл.149,ал.1 АПК, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед.№1983к-1331/13.07.2023 година на Директор Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК./така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-прав годните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.204,ал.1 ,т.3 от ЗМВР/ орган/наказанията се налагат от ръководителите на структурите по чл. 37 - за всички наказания по чл. 197 за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. Съгласно чл.37 от ЗМВР основни структури на МВР са-Главните дирекции, Областните дирекции, Дирекция "Вътрешна сигурност", Дирекция "Миграция", Дирекция "Международно оперативно сътрудничество", Дирекциите от общата и специализираната администрация, А. на МВР, Медицинският институт на МВР,Националният институт по криминалистика,И. по психология. Главните дирекции, Областните дирекции, Дирекция "Миграция", Дирекция "Международни проекти", Дирекция "Управление на собствеността и социални дейности", Дирекция "Комуникационни и информационни системи", А. на МВР и Медицинският институт са юридически лица. По силата на алинея трета на чл.37 от ЗМВР устройството и дейността на структурите на МВР се уреждат с правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи.

В чл.41 от ЗМВР е посочено, че Главните дирекции се ръководят от директори, които се назначават от министъра на вътрешните работи по предложение на главния секретар. Директорите на Главните дирекции са пряко подчинени на главния секретар. Директорите на главните дирекции- осъществяват общото и непосредственото им ръководство, управляват човешките ресурси В чл.4 от Правилника за устройството и дейността на МВР е визирано, че Главните дирекции се ръководят от директори, които осъществяват общото и непосредственото ръководство, като ръководят, планират, организират и отговарят за дейността на главните дирекции, управляват човешките ресурси в главните дирекции.

От доказателствата по делото също е установено, че длъжността, която е заемал оспорваният е младша изпълнителска и респективно на това Директор Главна Дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ е притежавал компетентност и правомощия да налага дисциплинарно наказание за този вид нарушение на служебната дисциплина. От доказателствата по делото също е установено, че лицето А. Д. към датата на издаване на Заповедта е заемал длъжността- Директор ГД“ПБЗН“ .

Спазени са изискванията за форма, като заповедта съдържа всички реквизити, визирани в чл.210 от ЗМВР. Съгласно сочената разпоредба, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед,в която задължително се посочват: извършителят;мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено

нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта/.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че Заповедта не отговаря на изискванията на чл.210 от ЗМВР, тъй като Дисциплинарно-наказващият орган не е обсъдил събраните доказателства, тъй като Дисциплинарно-наказващият орган е обсъдил всички доказателства по дисциплинарното производство, приобщил е събраните в хода на досъдебното производство доказателства и наред с това не е събрал и допълнителни доказателства. Соченото от страна на оспорващия, че досъдебното производство е образувано в нарушение на чл.31 от Конституцията на РБ и в нарушение на правилата на НПК, не може да бъде предмет на съдебна проверка в настоящото производство, защото съдът не притежава правомощия да проверява дали досъдебното производство е правилно протекло или не, предвид факта, че настоящото производство е административно, а не наказателно . АССГ не притежава компетентност да проверява развитие на производство, което се подчинява на правилата на НПК и се разглежда от общите съдилища.

При издаване на Заповедта, дисциплинарно-наказващият орган е спазил процесуално- правните разпоредби.

Съгласно чл. 205,ал.1 от ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, а за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпореди извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване В алинея трета на същия текст изрично е посочено,че държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР. В чл. 208 от ЗМВР е доуточено, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по [чл. 198 - 202](#) или по [чл. 203, ал. 1, т. 1](#) дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

В конкретния случай от доказателствата по делото е видно, че дисциплинарното производство е образувано със Заповед за образуване на дисциплинарно производство от 09.11.2022 година, с която е определена Комисия в състав, който следва да извърши дисциплинарното разследване, определен срок за завършване на дисциплинарното производство- три месеца от издаване на Заповедта.

В чл.3,ал.2 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ,*Издадена от министъра на вътрешните работи,Обн. ДВ. бр.59 от 16 юли 2021г* е посочено, че дисциплинарното производство е система от законоустановени последователни действия по събиране на доказателства за установяване на извършено дисциплинарно нарушение от привлечения към дисциплинарна отговорност служител, както и по налагане на дисциплинарно наказание при доказано нарушение. Съгласно чл.44,ал.1 от Инструкцията, Дисциплинарното производство започва с издаването на заповед от компетентния дисциплинарно наказващ орган, Заповедта по ал. 1 съдържа данни за извършителя, данни за извършеното дисциплинарно нарушение, предвиденото наказание за нарушението, дисциплинарно разследващия орган, на когото се възлага разследването, срока за извършване на разследването,правата на служителя, срещу когото е образувано дисциплинарното производство.

В конкретния случай, Заповедта за образуване на дисциплинарно производство е

със съдържанието, посочено в цитираната норма.

При определяне на състава на Дисциплинарно- разследващия орган Дисциплинарно- наказващият орган е спазил процедурата, регламентирана в чл.15 от Инструкцията/ която норма има препоръчителен характер, а не задължителен, като е използван изразът „при възможност/ а не непременно/- При възможност в състава на проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган се включват служители с квалификация и опит в служебната дейност, по която се извършва проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, които не са участвали в проверка по същия случай срещу същия служител, от структурно звено, различно от това, в което работи служителят, срещу когото се води проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, от звената "Човешки ресурси", с юридическо образование. От доказателствата по делото също е установено, че лицата, които са включени в състава на Дисциплинарно-разследващия орган са заемали съответните длъжности както към датата на образуване на дисциплинарното производство, така и към датата на изготвяне на Становището до Дисциплинарно- наказващия орган.

Със Заповедта за образуване на дисциплинарното производство оспорващият се е запознал на дата 18.11.2022 година, заедно с адвоката си- адвокат Й., който поел ангажимент да го подпомага в защитата, не е възразил срещу състава на Дисциплинарно- разследващия орган, в хода на проведеното дисциплинарно разследване оспорващият и неговият адвокат са взели активно участие, налице е и обсъждане на подадените възражения от страна на Дисциплинарно- разследващия орган. Предвид обстоятелството, че срокът за приключване на дисциплинарното разследване се е оказал недостатъчен с Докладна записка от 27.01.2023 година Председател на Дисциплинарно-разследващия орган депозирал Предложение до Дисциплинарно-наказващия орган за удължаване срока на дисциплинарното производство, като предложението е направено в съответствие с нормата на чл.24,ал.2 и 3 от Инструкцията- проверяващата комисия или дисциплинарно разследващият орган изготвя мотивирано предложение за удължаване на срока по реда на ал. 1. Предложението по ал. 2 се изпраща от проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган до дисциплинарно наказващия орган не по-късно от десет дни преди изтичане на определения срок за приключване на проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство.

В случая определеният срок за приключване на дисциплинарното производство е три месеца считано от издаване на Заповедта за образуване на дисциплинарно производство-09.11.2022 година и съответно на това изтичащ на 09.02.2023 година, като предложението за удължаване на срока е депозирано на 27.01.2023 година/ в срока, предвиден в нормата на чл.24,ал.3 от Инструкцията/. От своя страна, Дисциплинарно- разследващият орган в съответствие с предоставеното му правомощия по чл.24 от Инструкцията удължил срока на дисциплинарното производство до 09.03.2023 година, като удължаването е извършено в съответствие с нормата на чл.205,ал.6 от ЗМВР-дисциплинарното производство приключва в срок до 4 месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до два месеца със заповед на органа по [чл. 204](#). Със Заповедта за удължаване срока на дисциплинарното производство оспорващият се е запознал лично срещу подпис на дата 09.02.2023 година и в присъствието на адвокат Й., подпомагащ го в защитата му

Отново поради недостатъчност на срока и въз основа на Докладна записка от Дисциплинарно- разследващия орган от 02.03.2023 година и предвид необходимостта от събиране на допълнителни доказателства, Дисциплинарно- наказващият орган с нова Заповед от 07.03.2023 година удължил срока на дисциплинарното производство

с два месеца/ в съответствие с чл.205,ал.6 от ЗМВР, а заповедта за удължаване на срока е връчена на оспорващия на 13.03.2023 година, като същият изрично е заявил, че не желае да бъде подпомаган в защита си от адвокат Й..

След удължаването на срока на дисциплинарното производство, Дисциплинарно-разследващият орган е депозирал Предложение за изменение на правното основание на заповедта за образуване на дисциплинарното производство предвид обстоятелството, че дадената правна квалификация в заповедта за образуване на дисциплинарното производство е неотнормисима към дисциплинарното нарушение, с нова Заповед от 10.04.2023 година изменил и допълнил правното основание на Заповедта за образуване на дисциплинарното производство, / подробно посочени в Заповедта.

Със Заповедта за изменение оспорващият е запознат на 19.04.2023 година, но е посочил, че не желае да бъде подпомаган в защита от адвокат Й..

След приключване на дисциплинарното разследване, Дисциплинарно-разследващият орган изготвил Обобщена справка на 18.04.2023 година, която е със съдържанието, предвидено в нормата на чл.49 от Инструкцията- Обобщената справка по [чл. 207, ал. 7 от ЗМВР](#) съдържа- повода за образуване на дисциплинарното производство,получените предварителни данни за извършеното дисциплинарно нарушение, установената фактическа обстановка, данни за извършителя на нарушението, пълно и всестранно обсъждане и оценка на събраните доказателства, подробно обсъждане на дадените от служителя обяснения и възражения, нарушените разпоредби от [ЗМВР](#) и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите, главния секретар на МВР и преките ръководители, на Етичния кодекс за поведение на държавните служители на МВР, правното основание, цялостното поведение на служителя по време на службата му, предлаганото дисциплинарно наказание за всяко нарушение поотделно,. обсъждане на доказателствата за обстоятелствата по [чл. 206, ал. 2 от ЗМВР](#). подробни мотиви, когато се предлага прекратяване на дисциплинарното производство.

Наред с това, след изготвяне на Обобщената справка, Дисциплинарно-разследващият орган е изпълнил вмененото му задължение по чл.50 от Инструкцията -дисциплинарно разследващият орган връчва покана на служителя, срещу когото се води дисциплинарното производство за запознаване с обобщената справка и всички материали и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения по изложеното в тях. В поканата по ал. 1 се посочва структурата, в чието деловодство служителят може да подаде своите допълнителни обяснения или възражения.) Запознаването по ал. 1 се удостоверява от служителя с подпис, имена, длъжност, дата и час. Запознаването по ал. 1 се удостоверява от подпомагащия служителя в защитата с подпис, имена, дата и час. При отказ на служителя или на подпомагащия го в защитата да се запознаят с дисциплинарното производство или да извършат удостоверяването по ал. 3 и 4, дисциплинарно разследващият орган изготвя протокол в присъствието на двама свидетели.

Поканата за запознаване с Обобщената справка е връчена лично срещу подпис на оспорващия, но същият не се е възползвал от правото си да даде писмени обяснения и възражения, в това число и да поиска събиране на доказателства.

След изпращане на Становището до Дисциплинарно-наказващия орган, и след депозиране на Становище от Началник отдел“ Човешки ресурси“, че следва да се съберат още доказателства, със Заповед от 12.05.2023 година Дисциплинарно-наказващият орган разпоредил събиране на допълнителни доказателства в съответствие с нормата на чл.57, т.5 от Инструкцията/ разпорежда събиране на допълнителни доказателства и връща дисциплинарното дело на дисциплинарно

разследващия орган , върнал дисциплинарното дело на Дисциплинарно-разследващия орган и определил срок за събиране на доказателствата, както и да се изготви нова Обобщена справка в срок от 15 дни от издаване на заповедта. Предвид обстоятелството, че Дисциплинарно разследващият орган отказал да събере посочените в заповедта доказателства е депозирана нова Докладна записка от 26.05.2023 година и след депозиране на Докладната записка от Началник отдел“ Човешки ресурси“ за неизпълнение на заповедта за събиране на допълнителни доказателства, с нова Заповед от 30.05.2023 година Дисциплинарно-наказващият орган разпоредил на Дисциплинарно- разследващия орган да събере посочените в Заповедта доказателства и определил 10 дневен срок за изготвяне на Обобщената справка.

Със заповедта оспорващият е запознат на дата 01.06.2023 година, но е отказал да бъде подпомаган в защитата си от адвокат Й.. След събиране на допълнителните доказателства, Дисциплинарно- разследващият орган изготвил нова Обобщена справка от 06.06.2023 година, с която оспорващият се е запознал на дата 06.06.2023 година, но е отказал да бъде подпомаган в защитата си от адвокат Й. и след като му е отправена Покана за даване на допълнителни писмени възражения или обяснения, на дата 07.06.2023 година депозирал своите възражения/ приложения на лист 174 от делото/ , с които Дисциплинарно- наказващият орган се е запознал на дата 14.06.2023 година. Изготвена е нова Обобщена справка и Дисциплинарно- разследващият орган по този начин е изпълнил задължението си, визирано в чл.50,ал.2 от Инструкцията/, като отново е извършил действията по чл.50 и чл.51 от Инструкцията/ връчил е срещу подпис на служителя новата Обобщена справка и му е отправил Покана за даване на допълнителни обяснения и възражения по новата Обобщена справка, а самата Справка съдържа данните по [чл. 49](#), съобразени с допълнително събраните доказателства. Оспорващият е депозирал възражения срещу новата Обобщена справка, като Дисциплинарно- разследващия орган ги е обсъдил и е изготвил Становище в изпълнение на задължението, визирано в нормата на чл.207,ал.12 от ЗМВР- Дисциплинарно- разследващият орган приключва дисциплинарното производство в определения му срок, като изготвя становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. От своя страна изготвеното Становище е със съдържанието, предвидено в чл. 53 от Инструкцията-в Становището на дисциплинарно разследващия орган по [чл. 207, ал. 12 от ЗМВР](#) се включват-обсъждане и оценка на дадените след запознаването с обобщената справка допълнителни обяснения или възражения от служителя, срещу когото се води дисциплинарното производство, становище по направени искания в обясненията или възраженията по т. 1, становище за наличие или липса на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност и правната квалификация на дисциплинарното нарушение, становище за спазването на административнопроизводствените правила, предложение какво решение да бъде взето от дисциплинарно наказващия орган за реализиране на дисциплинарна отговорност.. В чл. 56,ал.1 от Инструкцията е посочено, че материалите от дисциплинарното производство се докладват на органа по [чл. 207, ал. 1 от ЗМВР](#) чрез Директора на Дирекция "Човешки ресурси" или чрез съответното звено "Човешки ресурси".

След получаване на материалите от дисциплинарното производство и след събиране и анализиране на събраните доказателства, Дисциплинарно-наказващият орган е отправил Покана до оспорващия за даване на писмени обяснения, но в предвидения срок оспорващият не се е възползвал от правото да даде писмените си обяснения и възражения. Недаването на писмени обяснения е удостоверено с протоколи. По този начин, Дисциплинарно- наказващият орган е спазил визираното в чл.206 от

ЗМВР задължение преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения и в съответствие с нормата на чл.57,т.7 от Инструкцията наложил предвиденото дисциплинарно наказание със заповедта по [чл. 210, ал. 1 от ЗМВР](#). Дисциплинарните нарушения са установени от събраните в хода на дисциплинарното разследване доказателства и най-вече на приобщени по съответния ред доказателства от досъдебното производство, като няма законова забрана за ползване на събраните в хода на досъдебното производство доказателства по аргумент от [чл. 36, ал. 6](#), [чл. 39 АПК](#), [чл. 206, ал. 3 ЗМВР](#) и събраните доказателства в хода на досъдебното производство са приложени към административната преписка, обсъдени са от Д. в Обобщената справка, включително събраните сведения на лица, разпитани като свидетели в хода на досъдебното производство, като Д. е обосновал изводите си, че служителят е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение със събраните доказателства/ в този смисъл е **РЕШЕНИЕ № 5 ОТ 03.01.2023 Г. ПО АДМ. Д. № 6335/2022 Г., V ОТД. НА ВАС**. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия, че липсва влязла в сила осъдителна присъда издаване на оспорената заповед и нарушение на презумпцията за невиновност, тъй като изводите на ДНО се основават на проведено дисциплинарно производство по реда на [ЗМВР](#) при наличие на данни за осъществени деяния, които [ЗМВР](#) определя като дисциплинарни нарушения, за извършването на които са предвидени съответните дисциплинарни наказания и именно в това производство са събрани достатъчно доказателства, установяващи извършените дисциплинарни нарушения, и са определени от законодателя като тежко нарушение на служебната дисциплина /[чл. 203 ЗМВР](#)/, за което е предвидено най-тежкото дисциплинарно наказание-„Уволнение“ и на оспорващия не е наложено дисциплинарно наказание "Уволнение" за извършено престъпление. Дисциплинарната отговорност е отделна и независима от наказателната и този принцип е отразен в нормата на [чл. 203, ал. 3 ЗМВР](#), според която държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност./ **РЕШЕНИЕ № 10806 ОТ 28.11.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 6507/2022 Г., V ОТД. НА ВАС/**

За разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закона, съгласно [чл. 206, ал. 3 ЗМВР](#), а разпоредбата на ал. 4 задължава наказващият орган да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. По силата на [чл. 207, ал. 3 ЗМВР](#) дисциплинарно-разследващият орган е длъжен да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване. При осъществяване на функциите си по дисциплинарното производство разследващите органи са независими и се подчиняват само на закона.

Всички писмени сведения са събрани в хода на дисциплинарното производство, като част от тях са дадени пред членове на Дисциплинарно-разследващия орган и същите са надлежно приобщени и анализирани в Обобщена справка, в съответствие с разпоредбата на [чл. 206, ал. 3 и ал. 4 от ЗМВР](#)/ в този смисъл е **РЕШЕНИЕ № 7673 ОТ 11.07.2023 Г. ПО АДМ. Д. № 3280/2023 Г., V ОТД. НА ВАС**.

При издаване на заповедта, дисциплинарно-наказващият орган е спазил материално правните разпоредби на ЗМВР.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно

чл. 194,ал.4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия,извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Съгласно чл. 3,ал.1 от Инструкцията за дисциплинарната практика в МВР, действаща към момента на извършване на нарушенията и на установяването им, дисциплинарната отговорност на служителите от МВР е отговорността, която те носят при извършване на нарушение на служебната дисциплина.

Съгласно чл.142 от ЗМВР служителите в МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, държавни служители и лица,работещи по трудово правоотношение, а статутът на държавните служители по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон. Статутът на държавните служители по т.2 се определя от Закона за държавния служител „Държавните служители в МВР изпълняват служба на държавата и техният правен статус, както на всеки държавен служител, се определя от волята на държавата, обективизирана в актове на публичното право и в частност на административното. Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията. В чл.2,ал.1 от ЗДСЛ е дадено легално определение на понятието държавен служител- това е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага органа на държавна власт при осъществяване на неговите правомощия . Фактът, че правният статус на държавните служители по чл.142,ал.1,т.1 от ЗМВР е регламентиран в специалния закон, не означава,че по същността си те са някаква категория служители на държавата извън останалите, които изпълняват държавна служба. Държавните служители в МВР са част от конституционното понятие „ държавен служител“. ТР№2/26.02.2014 година на Общото събрание на ВАС на РБ. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието длъжност в администрацията е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията,според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални

ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието "държавна служба" е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **"че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано."**

От доказателствата по делото е установено, че на 21.10.2022 година в интервала от време от 15,00 часа до около 18,00 часа в двора на къщата, в която живее оспорващият- [населено място] в нетрезво състояние, причинено от употреба на алкохол в присъствието на свои роднини без причина извадил боен пистолет и стрелял многократно във въздуха, а по-късно около 16,50 часа отново без причина извадил боен пистолет и се обърнал към баба си „ Бабче, ела да ти пусна един куршум“, след което отново стрелял многократно във въздуха и около 17,30 часа отново стрелял във въздуха с бойния си пистолет.

Анализирайки всички доказателства по делото/ в това число приобщените по надлежния ред и събрани в хода на образуваното досъдебно производство срещу оспорващия №573/2022 година, Дисциплинарно- наказващият орган е приел, че след употреба на алкохол/ установена с кръвна проба и отчитаща 2,07 промила алкохол/ факт, установяващ се от Протокол №635/24.10.2022 година за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта оспорващият е извършил дисциплинарно нарушение, като извършените действия са довели до уронване престижа на службата и представляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194,ал.2,т.4 от ЗМВР- неспазване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР/ от ЗМВР, за което на основание чл.203,ал.1, т. 13 от ЗМВР- деяния, несъвместими с етичните правила за

поведение на държавните служители в МВР уронващи престижа на службата.

От доказателствата безспорно е установено, че с поведението си осъществено на дата 21.10.2022 година оспорващият е осъществил нарушение на т.15, т.19, т. 20 и т.29 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, като същият е запознат лично срещу подпис с Етичния кодекс и въпреки, че е бил запознат с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, на 21.10.2022 година оспорващият в качеството си служител на МВР и лице, притежаващо огнестрелно оръжие за самозащита и ловно оръжие, и е знаел какви са законовите изисквания за притежание, съхранение, носене и използване на огнестрелно оръжие, и въпреки това е използвал оръжието си- боен пистолет не по предназначение, стреляйки във въздуха и то многократно в двора на къщата си в [населено място] пред свои роднини, и това неправомерно поведение е станало достояние на граждани / не само негови роднини, на служители на МВР и на представили на съдебната власт и по този начин е уронил престижа на службата, като не пазил доброто име на институцията, която представлява т.15 от Етичния кодекс/, още повече, че е създала и грешна представа, а действията, са извършени в нетрезво състояние, служителът е извършил поредица от действия в разрез със закона и морала, и не само че е действал против закона, но е създал и грешна представа у гражданите, че законът може да се нарушава от държавен служител, деянието на В. сочи на неспазване на служебната етики и незачитане на установения обществен ред, и въпреки че е бил наясно относно реда за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие е стрелял с такова в присъствието, и в близост до хора, без да отчете опасността, че някои може да пострада и без да са били налице основания за използването на такова оръжие и след употреба на алкохол- нарушение на т.15 от Етичния кодекс, сочещ, че държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме, т.19-държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява, т.20-държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си, т.21-държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото и т. 29-държавният служител независимо от заеманата длъжност се подчинява на забраната за носене и употреба на оръжие и боеприпаси при и след употреба на алкохол или други упойващи вещества и медикаменти.

След като нарушението е безспорно установено, както времето и мястото на извършването му, съвсем законосъобразно компетентният Дисциплинарно- наказващ орган-Главен директор на Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ е ангажирал дисциплинарната отговорност на В.. Наред с това, преди да пристъпи към издаване на заповедта, ответникът по оспорването с Покана поискал представяне на писмени обяснения от страна на оспорващия, но такива от него не са дадени, а за издаването са депозиран писмени доказателства и не е упражнил правото си даде писмени обяснения, преценил е събраните доказателства и действайки пир условията на обвързана компетентност наложил предвиденото в чл.203,ал.1 от ЗМВР дисциплинарно наказание Уволнение”/ налагащо се задължително в случая на извършване на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. В чл. 194 от ЗМВР са посочени видовете дисциплинарни нарушения - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, неизпълнение на служебните задължения, неспазване на служебните правомощия и по т.4- неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на

държавните служители

Следва да се отбележи, че законът не дава право на преценка при извършено нарушение на етичните правила за поведение на държавния служител, дисциплинарно-наказващият орган да наложи друг вид наказание, освен посоченото в закона/ като законодателят изрично е използвал израза- задължително се налага/. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия- адвокат Й., че не е доказано нарушението да е уронило престижа на службата, защото **ТЪЛКУВАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 3/ 07. 06. 2007 година по т. дело № 4/2007 на ВАС е посочено, че** „ Под „престиж на службата” следва да се разбира авторитетът на полицията пред обществото, на което тя служи за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. Затова чл. 239, ал.1, т. 5 от ЗМВР (отм.) изисква деянието да е „уронващо престижа”, т.е. не е задължително престижът вече да е уронен. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните“.

Що се касае до представеното пред настоящата инстанция Постановление за прекратяване на досъдебно производство от 18.08.2023 година, образувано и водено срещу оспорващия за престъпление по чл.325, ал.2, 3 от НК/, то това прекратяване не може да доведе до извод, че отпада и дисциплинарната отговорност на държавния служител, защото съгласно чл.194,ал.3 от ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. На тази плоскост прекратяването на воденото досъдебно производство за престъпление по чл.325,ал.2 от НК не може да доведе до извод, че не следва да се ангажира дисциплинарната му отговорност, още повече , че в случая дисциплинарната отговорност на оспорващия е ангажирана не за хулиганство, а за нарушение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Прекратяването на досъдебното производство не влече като правна последица и липса на основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на оспорващия, защото те две независими отговорности, реализират се по различен ред и едното не е поставено в зависимост от другото.

Наказанието е наложено в сроковете, визирани в чл.195 от ЗМВР-не по-късно от два месеца от откриване на нарушението/ а нарушението се смята за открито, когато дисциплинарно-наказващият орган разполага с достатъчно доказателства за виновността и отговорността на служителя/което в случая е станало на дата 14.06.2023 година, когато материалите от дисциплинарното производство са му изпратени от страна на Началник отдел“ Човешки ресурси“, когато е запознат с материалите от воденото дисциплинарно производство и не по-късно от една година от извършването му-21.10.2022 година. Предвиденият срок е започнала да тече от 14.06.2023 година и съответно на това изтичащ на 14.08.2023 година, а заповедта е издадена на 13.07.2023 година в предвидения двумесечен срок от откриване на нарушението и в едногодишен срок от извършване на нарушението 21.10.2022

година.

Наложено наказание е и в съответствие с духа и целта на закона-да допринесе за изграждането и утвърждаването на положителния образ на полицейската институция.

Прекратяването на служебното правоотношение е правна последица от уволнението. С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че дисциплинарната отговорност на В. е правилно ангажирана, което предполага от своя страна законосъобразност на оспорения административен акт и води до отхвърляне на оспорването срещу него.

С оглед изхода на делото, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за присъждане на разноски

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на В. Б. В. ОТ С.ВОЙНЯГОВЦИ СРЕЩУ Заповед рег.№ 1983к-1331/13.07.2023 година на ДИРКЕТОР ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ“ ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ ГР. С., с която е наложено дисциплинарно наказание „ Уволнение“ на В. Б. В. на длъжност–Младши експерт-Командир на екип в Сектор“ Пожарогасителна и спасителна дейност“ на Девета Районна служба “Пожарна безопасност и защита на населението“ при Главна дирекция“ Пожарна безопасност и защита на населението“ и прекратил служебното му правоотношение считано от датата на връчване на заповедта.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 ЗМВР.

СЪДИЯ: